55e jaar. — Nr 116. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 26 September 1908.

Een schrijf in te Tongeren bij V. D. 'EE, uitgever en eigenaar van 't blad.

De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van teksten, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee - 5 -
Een - 4 -
Een blad afzonderlijk 10 centiemen
De abonnementen zijn vooraf te betalen.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD.

TONGEREN, DEN 26 SEPTEMBER 1908

Het moeder zijn.

Het liefste wezen wordt eens gerimpeld.
De schoonste gestalte wordt eens krom gebogen.
Maar de kroon van 't moeder zijn verleest niet.

Schooner nog wordt ze met de jaren, is het dat haar kinderen met de jaren ook grooter en vromer worden.

« Moeders, gij houdt in uwe handen de macht der wereld. Het hart van uwen man. Houdt dat hart op de baan van godsdienst en liefde. Houdt die warm stralende zon van kristene liefde in het huishouden ; want eigen haard is slechts goud waard wanneer er daar rust, vrede en liefde heerscht. Weet dat een lepeltje honing meer geeft dan een vat azijn.

Gaat hand en hand met hem die gij uitgekozen hebt, strijd en lijdt hand in hand. »

Zulke wijze vermaningen gal eens een groote geleerde aan de vrouwen van zijn volk. Hij sprak waarlijk wat moeder is, zal ook vader zijn, en wat moeder is, wordt zeker ook het kind. « Een vijgeboom wordt vruchtbaar door een anderen vijgeboom aan te zien » zegt het Arabische spreekwoord. Evenzoo is het met de kinderen. Het is moeder die het karakter van het kind moet vormen en hem den vorm moet geven dat hem geheel zijn leven zal bij blijven. De kindsheid is als een spiegel die de beelden een voor een opvangt en in lateren leeftijd doet weerkaatsen. Intusschen krijgt het kind zijn karakter, zijn gemoedsaard, wil en gewoonten waarvan zijn levensgeluk zal afhangen. Ofschoon elke mensch in zijn eigen eene zekere kracht heeft die hem in staat stelt zets door eigen krachten aan te leeren, toch blijft het onbetwistbaar dat de plooi die hij in de jeugd heeft opgedaan de richting geeft van al zijn streven.

* * *

Zie dan, o moeder, hoe gewichtig uwe taak is.

Eene goede moeder zegt men soms, is meer waard dan honderd schoolmeesters. Deze inderdaad vormt den geest maar zij het hart, hij het oordeel zij het gevoel, hij de kracht, zij de bevalligheid en den troost, zij doet ons beminnen wat hij ons slechts kan doen gelooven en enkel door haar kunnen wij getrouw het pad der deugd bewandelen. Hare vermaningen, hare lessen zijn gelijk letters in de schors van den boom gesneden, die grooter worden naarmate de boom ouder wordt.

Een treffend voorbeeld van den invloed die de moeder in het kind kan teweeg brengen, vinden wij in het leven van den beroemden Kerkvader Augustinus. Zijn vader, een arm handwerksman te Thagaste, wilde den begaafden zoon de wijde wereld laten ingaan ; zijne moeder Monica daarentegen, zocht de ziel van haar zoon te leiden in de richting van het hoogste goed. Vol angst en smart bad zij haren zoon zijne goddelooze levenswijze op te houden. Hare beden en tranen werden beloond niet alleen door de bekering van haren begaafden zoon, maar ook van haren man. Vele treffende voorbeelden zou men nog kunnen aanhalen van den moederlijken invloed op het kind. Gebeurt het soms dat moeder te vergeefs alles in het werk stelt om haar kind te rechtschapenheid en in deugd te vormen ; sneuvelen hare lessen verloren gelijk brood in het water geworpen, toch gebeurt het dat de heilzame lessen van moeder eindelijk hunne gezegende werking doen gevoelen en rijke vruchten dragen.

Moeders, doet dan uwen plicht ; uw streven zal rijkelijk beloond worden.

ALLERLEI NIEUWS

LEGERHERINRICHTING. — Volgens onze kocirster *Le Bien Public* maakt men in het ministerie van oorlog een ontwerp van legerherinrichting gereed.

—o— VRAAGT de vieux-système van 't merk « 't Wit Stoopke. » Eischt dit merk en de naam Jacques Nefs op het etiket en opgepast voor het bedrog.

Verkrijgbaar bij M. Dans en zuster, Pleinstraat, 21, Tongeren, en bij alle lekkerbiddelaars.

—o— Geneesen heelkundige aandoening van de **maag** en de **darmen**. — Dr DOKTERYVO PIRENNE, **specialist** — Tegenwoordig rue du *Jardin Botanique, 29*, Luik-Guillemins — Herneming der consultatiën alle dagen van 2 1/2 tot 5 en zon- en feestdagen van 9 1/2 tot 10 1/2 ure. Telefoon 2760.

— DE VRIJHEID IN FRANKRIJK. In het stadje Palais, hoofdplaats van het eiland **Belle-Isle**, zijn de pastoor en zijne onderpastoors met geweld uit de pastorij gezet.

De pastoor had de voordeur gesloten ; een stuid werd gelast het slot open te breken, maar dat gelukte niet. Dan hakte men stootbalken en de deur werd ingebeukt.

De pastoor, die zich op het verdiep bevond, teekende verzet aan tegen het gepleegde geweld.

De gendarmen dreven de geestelijken uit het huis ; het volk juichte de priesters toe en vergezelde ze naar de kerk waar een lof werd gezongen.

Ziedaar hoe het gaat in Frankrijk !

— VLESSCHEN van alle kleuren en vormen, voor wijnen, bieren, likeuren enz. Kleine flesschjes — Voordeelige prijzen. — Jos. CRAHAIT, GOSSELIES.

— **Fabriek van Pianos**, Huis B. VAN HYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagatinestraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur gewezt zijnde, met grooten afslag.*

Tien jaren waarborg.

Groote Prijs, in gemeenzaamheid, en **Gouden Medalie**, aan de Wereldtentoonstelling van Luik 1905.

— DE DUITSCHE KROONPRINS EN DE BELGISCHE KROONPRINS. — Zondag ontving de Duitsche kroonprins in het paleis van Potsdam het bureel van het interparlementair vredeskongres.

De kroonprins richtte zich tot de genoodigden in het Duitsch, en sprak tot de Belgische afgevaardigden in het Fransch, en maakte den lof van de pracht van Brussel. Prins Henrich Carolath sleide aan den kroonprins M. Demot, burgemeester van Brussel voor, en voegde erbij « Groote Vriend van Koning Leopold », waarop de kroonprins onmiddelijk naar den gezondheidstoestand vroeg van onzen koning en van prins Albert.

Van onzen kroonprins sprekende zegde hij : Prins Albert van België is een mijner oudste vrienden. Met hem breng ik jaarlijks eene vakantiemaand door in Beieren.

Het is met eene bijzondere genegenheid dat de Duitsche kroonprins sprak van prins Albert, op wiens gezondheid hij, alvorens te scheiden, eenen heildronk instelde.

DIEFSTALLEN IN DE KERKEN. — In de kerken van Jabbeke, Varsenare, Oudenburg (bij Brugge), Waelhem, Rumpst, (bij Boom), Mursom, (bij Mechelen), bij een Wisselagent te Antwerpen, in de Nationale Bank te Neufchâteau, konden diefstallen gepleegd worden, omdat de brandkasten en grillen der ramen, welke de dieven doorzaagden, niet in staat waren weerstand te bieden aan de bedendaagsche gereedschappen der inbrekers.

Ons huis levert ondoorzaagbaar en ondoorboorbaar metaal, en op aanvraag verzenden wij eene staat, om vast te stellen dat onze grillen en brandkasten weerstaan tegen den *chalumeau oxyque*.

Voor inlichtingen wende men zich tot het bekend huis **August Snoyers-Lafosse, SintTruiden**, handel in gerwaren, magazijn van brandkassen en *stale dozen* voor waarden en documenten, weerstaande tegen brand en in het bereik van de geringste beurzen.

F. Van Deuren-Guns en Zoon,
Fabricanten van Pannerbrandkassen,
MINNEBROEDERSTRAAT, 56.
Fabriek St-Bernardusteeuweg 135, (Kiel) Antwerpen.

— WILDE FRANSCHE ZEDEN. — In Frankrijk leeft eene klas van volk, de apachen, welke veel wilder van zeden zijn dan de Roodhuiden, of de Indianen.

Julien Caille, 17 jaar, in de Burabanstraat, te Lyon, moest op bevel der apachen van de wijk, eene geldsom storten ten voordeele van aangehoudene schurken. Hij weigerde, en den ellendelingen verooordeelden hem tot ter dood.

Zondagnacht namen zij Caille gevangen en leidden hem naar de Paul Bertstraat. Daar verweten zij hem zijn gedrag en ten slotte sneed de 16jarige apache Lintignac hem koelbloedig de keel door.

Kort daarna werd het lijk gevonden, en voor de morgend aanbrak, waren de apachen aangehouden.

— Dr Osc. KREMER, Jonruellestraat, 33, Luik, BLAAS- EN HUIDZIEKTEN. Spreekuur : van 8 tot 9 en van 2 tot 4 u. *Luik, dicht aan de statie Vieegnis.*

— EEN VERSCHIL... — Te Konstantinopel, heeft het Turksche leger nog de H. Sakramentsprocessie begeleid en beschermd.

In Londen, hoofdstad van het protestantsche Engeland, dat zooveer op zijne verdraagzaamheid roemt, mocht het Heilig Sakrament niet op straat komen.

En in België spraken de liberale bladen, de tolken der zoogezegde vrijheidsgezinden, al hun genoegen uit over het vrijheidskrenkend verbod.

Over 300 jaren hadden de geuzen voor leuze :

Liever Turksch dan paapsch.

De katholieken van dezen tijd zullen wellicht nog de leuze moeten aanneemen:

Liever Turksch dan geus !

—o— Reeds zeer lang is het gekend en bewezen dat de **Biscuits Parein** de lijnste en de keurigste zijn. Tot overtuiging, proef de specialiteiten, zooals : Petit Beurre ; Bruxelles Kermesse ; Rachel ; Langue de chat ; Van Dyck ; enz. enz.

— **Instituut van Physieke Behandelingen**, *18 Ouwestelingstraat Brussel.* — Eenig volledig geschikt voor behandeling der ziekten door Luc. t, Electricitet, Lichten, Baden in alles aard, doeltmatiger en meiler werkend dan de beste behandelingen in den vreemde.

Bijzondere behandeling der *doofheid*, eenen onmiddelijken uitslag gevend.

Zich te wenden tot den Geneesheer-Bestiarder.

— SOCIALISTISCHE VRIJHEID. — Zooals wij het reeds hebben gemeld, is 't bij middel van drukking dat de socialisten zeven zetels in den Pruisischen Landdag hebben bemachtigd.

In Duitschland moet men in het openbaar en luidop stemmen.

De socialisten hebben eenvoudig al de winkeliers, groenselboeren, melkboeren, kleermakers en allerlei neringdoeners verplicht voor de roode kandidaten te stemmen, op straf hunne socialistische kaanten te verliezen.

In Hanover doen zij het nog anders.

Daar verplichten zij de burgerij hunne aankondigingen in de socialistische bladen te plaatsen, zooniet blijven de socialistische kalanten weg.

In België en in Gent gaat het nog zoover niet ; immers, die aankondigingen zouden kunnen nadeel doen aan de socialistische winkels, welke de burgerij genoegzaam in de rapen zitten.

Maar 't is gelijk : de socialistische vrijheid is een wonderbaar ding !

— **Ziekten der vrouwen**. De Docter GASTON HARDY, van Luik, vroeger rue Lonhienne, heeft zijn verblijf overgebracht, rue Saint-Laurent 179. (Tram der St-Lambertusplaats).

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thiriart-Andrien**, 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.

Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in droogte en fijne cigaren. — Telefoon 1956.

— EENE VERBAZENDE UITVINDING. — Onder de verslagen, over de toestel in de afdeelingen van het internationaal congres voor de toepassingen der electriciteit, vermeldt men dat van den heer Blondin, over een toestel waarmede men, in één minuut, eene bladzijde van een dagblad kan hervoorbrengen, gevende een cliché waarop dadelijk kan gedrukt worden !

— **EDMOND NOLS. Tandmeester.** *hoek der Chaussée des Prés, Boulevard Saucy, 33, LUIK.* — Telefoon 1883. — Tanden en gebitten. — Operatiën zonder pijn.

— **Lion Belge**. Naamlooze Maatschappij tegen de ongevallen en op het leven. Volksverzekeringen. Uitfrenten. Voordeelige tarieven. Maatschappelijke zetel : BOULEVARD DU HAINAUT, 183, BRUSSEL. — Vraagt agenten.

— EERBIED WELKE MARIA'S NAAM TOEKOMT. — Wie zal ons naar weerde zeggen wat eerbied wij Maria's naam verschuldigd zijn ? Dat de kristene wereld ons dit verhale. Men geloolt, en niet zonder redenen, dat God zelf den aan de ouders der H. Maagd bekend maakte. Het is eeuwen lang aan de vrouwen verboden geweest, zelfs aan die van koninklijken bloede, den naam van Maria te dragen.

Als Alphonsus VI, koning van Kastilje, in huwelijk trad met eene mahomedaansche prinses, verbood hij haar in het H. Doopsel den naam van Maria te geven, niettegenstaande dat de jonge koningin dien geerne zou ontvangen hebben. In den huwelijkskt van Maria-Louisa van Nevers met Ladislaus, Koning van Polen, staat uitdrukkelijk gemeld dat de prinses deo naam van Maria zal afleggen, en Louisa genoemd worden. Casimir I, een andere koning van Polen, deed het zelfde als hij met Maria, dochter van den hertog van Rusland, trouwde.

Dit leert ons wat eerbied wij voor den naam van Maria moeten hebben, en vermaant degene die den naam dragen, dat zij er zich weerdig moeten van maken met hunne Patrones, zooveel mogelijk, in hare handelwijze na te volgen.

DE VÉLOS EN DE MOTOS

SAROLEA

zijn de aanbevelingswaardigste.
Bureelen en Magazijnen te Herstal.

—**Alb. Ameke**, *Fontainasplaats 9, 11, 13, 15, Brussel.* — Fabricatie van ijzeren bedden, matrassen, beddegoed, volledige slaapkamers, installatie van villas. Vraag catalog G L.

— DE HUT VAN OMKEL TOM. — Wie kent dezen roman niet van de Amerikaansche schrijfster madame Beecher Stowe ? Het boek werd geschreven als eene pleidooi ten gunste der zwarte slaven van de Vereeniigde Staten.

De Neger, held van het verhaal, heeft in vleesch en beenen bestaan. Hij komt nu te overlijden in den ouderdom van 115 jaren.

WISSELBUREEL, **Paul Nollet** (Hôtel Schiller)
Schouwburgplaats 6, Luik.
Telefoon 2287. Open van 8 1/2 ure 's morgens tot 6 ure 's avonds.
's Zondags van 9 1/2 ure tot 's middags.

BREUKEN
VOOR ALTIJD GENEZEN IN 10 DAGEN.
GEEN BREUKBAND MEER.
Heelkundige Inrichting St-ANNA
te Lanaeken, bij Maestricht, bediend door de Eerw. Kleine Zusters van St-Jozef.
Vrouwenziekten, misvormde ledematen.
aderspat, aderbreuk.
Spreekuren : Vrijdag's van 2 tot 6 uren.

— EENE ZONDERLINGE WEDDINGSCHAP. — Een man ging dezer dagen door de stad Londen, het gelaat gedekt met een ijzeren masker en voor zich uitduwend een kinderrijtuigje.

Ondervraagd over zijne zonderlinge doenwijze, antwoordde de man dat hij met een rijken Amerikaan voor 500,000 fr. eene wedding had aangegaan in die houding. 't is te zeggen met een ijzeren masker en een kinderrijtuig, een uitstapje te doen rond de wereld.

Ik vertrok, zeide hij, zonder eenen centiem, doch ik draag eene verzameling photographie-mede, welke ik onderwege zal verkoopen.

Onderwege moet ik eene vrouw opzoeken welke ik bij mijnen terugkeer moet huwen. Ook moet ik van den meier van elke stad, waar ik door reis, een onderteekend stuk hebben, bewijzende dat ik daar geweest ben.

De man met het ijzeren masker en het kinderrijtuig moet 24 landen bezoeken.

Hij is over enkele dagen naar Trafalgar-Square vertrokken en hoopt binnen 10 jaar terug te zijn.

— MEN RAADT aan de zwakke en bleekzuchtige personen de Pil van Dr Raphaël aan, die het beste geneesmiddel is tegen de uitputtingen, de zwakheid, het bloedgebrek en de bleeke kleur. Fr. 1,75 in al de goede apotheken.

Maison Aug. FOURNIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIÈGE.

DE DRIE

BOERDERIJEN

(26 VERVOLG.)

Zacht klonken de glazen tegen elkander. Zwijgend werden zij leeggedronken. Een oogenblik bleef het stil ; toen brak een vroolijk woord van den schilder den band, en de opgeruimde stemming keerde terug.

Kort na tien ure gingen Thord Thordson en Suse naar hun hotel, Suse was vol van de allerliefste woning en het geluk van het jonge paar.

— Die twee zijn als voor elkander geschapen, vader, zegde zij, geloof mij, het was de eenige weg, dien zij konden kiezen. Anna Nissen wilde hen met geweld scheiden. Ik zou niet weten, hoe zij op een ander manier bij elkander hadden moeten komen.

Thordsen knikte.

— Wij willen het beste hopen. Zooals vandaag blijft het niet altijd. Anneline zal zich niet altijd zoo goed kunnen schikken in de omgeving van haren man. Daarvoor is het verschil te groot. Zooals ik zeg, wij willen het beste voor de toekomst van het jonge paar hopen.

Suse sliep dien nacht weinig. Het geluk in de woning van den schilder wekte ook bij haar het verlangen daarnaar. Tot hiertoe had ze niet aan trouwen gedacht. Hare schoonheid, hare degelijke beschaving en haar beminnelijkheid hadden haar reeds menig aanzoek bezorgd, waarop zij echter geen acht sloeg.

—Wat doe ik met een man, terwijl ik den besten, liefsten man van de wereld heb, zegde zij glimlachend, wanneer haar vader haar aanspoorde om toch een keus te doen. Ik zou nooit ergens anders willen wonen dan op Sophienkoog.

Dan zweeg Thord Thordsen, doch Suse raadde zijne gedachten, die niet van den vroolijksten aard waren.

Dezen nacht vlogen haar gedachten van het een op het ander. Vurig wenschte zij, dat haar vader het geld mocht krijgen dat hij noodig had voor het herstel van den dijk. En dan hield zij zich weer bezig met Inge Bartels, dien zij dezer dagen zou ontmoeten. In Oostende had Thordsen reeds een graaf Schiffelmann beloofd, hem te komen bezoeken, als hij eens in Hamburg was ; nu wilde hij die belofte vervullen, om tegelijk Inge in zijn nieuwen werkkring te begroeten. Suse zou hem vergezellen ; zij verheugde zich erop, Inge weer te zien.

Den volgenden dag bracht Suse door bij haar broeder en haar schoonzuster, terwijl Thordsen er voor zijn zaken op uit ging. Vermoeid en terneergeslagen kwam hij 's avonds terug. Hij was er niet in geslaagd, het bestuur der bank gunstig te stemmen voor zijne plannen. Met allerlei uitvluchten hadden zij zijn verzoek afgewezen. Alleen tegen voldoende borgstelling kon hij nogmaals eene belangrijke som krijgen.

Borgstelling ! dacht de oude heer vol bitterheid. Zoo ver was het reeds met hem gekomen, dat men van hem borgen verlangde als van Jan en alleman, van hem, den eigenaar van de Sophienkoog. Stonden zijne zaken dan zoo slecht, dat de prachtige bezitting op zichzelf geen voldoende waarborg meer aanbood.

In zijne droevige stemming was het hem onmogelijk, deel te nemen aan het gebabbel der jongelieden, die een groote portefeuille met schetsen bezagen. Onder voorwensel dat hij vermoeid was, lag hij achterover in zijn stoel en staarde met gevouwen handen zwijgend naar het landschap dat in eene vergulde lijst boven de rusthank hing. Neen, het stond werkelijk niet goed met de Sophienkoog. Dof en zwaar rees een somber : Misschien... ten slotte bij hem op. En Suse ! Zij, die met haar hart aan hare geboorteplaats hing. Hij kon het niet langer uithouden. Hij liep naar het venster en hoeste luid, opdat zijn kinderen niet zouden hooren, met hoeveel moeite hij zijn snikken in bedwang moest houden.

* * *

Het landgoed van graaf Schiffelmann lag een heel eind achter Hamburg.

De graaf was oud, zickelijk en een weinig zwaarmoedig van aard, doch het een noch het andere had invloed op zijn beminnelijke eigenschappen, waarvoor iedereen die met hem in aanraking kwam, van hem hield. Sinds eenige jaren was graaf Schiffelmann weduwenaar ; kinderen had hij niet, doch zijn nichtje, freule Galathea von Schiffranck, de eenige dochter van zijn overledene zuster, woonde sinds den dood van haar moeder bij hem in huis.

Hij was zoo gesteld op het gezelschap van zijn vroolijk, ongedwongen min of meer jongenachtig nichtje, dat hij zelfs niet aangenaam vond als zij uitging, al was het maar voor een paar uren, om eene vriendin te bezoeken, of een rijtoer te doen. Haar vroolijk gebabbel en haar overmoedige scherts deden hem zijn lichaamschlijden vergeten, en waren het beste middel tegen zijn aanvallen van zwaarmoedigheid.

Met de grondbezitters in den omtrek bemoeide hij zich weinig. Door verschil van meening op staatkundig gebied was hij in de onmin geraakt met zijn buren. Graaf Schiffelmann was liberaal in zijne opvattingen, terwijl in den omtrek alles streng conservatief was. Dit had er toe geleid, dat de omgang werd afgebroken en oom en nicht een eenigzins afgezonderd leven leidden.

Bij gebrek aan andere conversatie, was de graaf gewoon op vriendschappelijken voet te verkeeren met zijne beambten. Daarom was hij ook zeer lastig in de keus van zijn personeel. De dood van zijnen eersten rentmeester, die jaren lang bij hem gewoond had, en die opeens na eene ziekte van eenige dagen was overleden, had hem diep getroffen. Hij hield niet van verandering in zijne omgeving of in zijne gewoonten. Den eersten tijd hinderde het vreemde gezicht van zijn nieuwen rentmeester hem erg. De vorige kende zijne kleine wenschen en zwakheden en hield daar rekening mee ; hij wist juist dat de graaf, wilde hij in zijn humeur blijven, niet meer dan tweemaal achter elkander zijne partij kaarten moest verliezen, hij de derde maal werd hij knorrig. Om hem dus in zijne goede stemmen te houden, moest men hem in ieder geval laten winnen. Hij wist dat de graaf, als hij zijne aanvallen van zwaarmoedigheid had, wilde opgevroolijkt worden door grappen en aardige vertellingen, en dat men hem, als het gesprek op de politiek kwam, soms moest tegenspreken, om zich ten slotte te laten overtuigen.

Van al die kleine kunstgrepen had Inge Bartels natuurlijk geen vermoeden. Als het hem dus betrekkelijk snel gelukte, de welwillendheid van den graaf te verwerven, lag dit voornamelijk aan zijn grondige en veel omvattende kennis op wetenschappelijk gebied, die hij verkregen had door leverige studie. Jaren geleden had de graaf een groote verzameling van voorwerpen uit de natuurlijke historie aangelegd, die eerst zijn trots was geweest, doch hem langzaam onverschillig werd omdat hij in zijne tegenwoordige omgeving geen waardeering en dus geen aansporing vond. Toen hij nu ontdekte, hoe zeer zijn nieuwe rentmeester belang stelde in dezen tak van wetenschap, ontwaakte opeens weer de vroegere lust voor dit werk in hem. Uren lang zaten de twee mannen in de groote zaal waar de verzameling geborgen werd, gaven elk voorwerp zijn juiste plaats, bestudeerden de verschillende merkwaardigheden, namen soms ook proeven of maakten microscopische en ontleetkundige toebereidsels en verdiepten zich in allerlei vraagstukken op het gebied van de kennis der natuur.

Van haren kant vond freule Galethea den jongen knappen rentmeester een veel aangenamer huisgenoot dan zijn voorganger, den ouden « Isegrim », zooals zij den eenigzins brommerigen, ouden heer bij zijn leven wel eens noemde. Wel bewees Inge haar ook niet veel bijzondere opmerkzaamheden, maar hare ongedwongen, natuurlijke manieren en hare kameraadschappelijke, hartelijke taal hadden toch invloed op den teruggetrokken man, die niet gewoon was aan den omgang met dames.

Een frissche herfstwind streek over de stoppels.

Galathea von Schiffranck had haar paard laten zadelen en vergezelde den rentmeester op een rit naar eene afgelegene boerderij. De wind had de wolken van de laatste dagen verjaagd ; rein en helder blauw welfde de hemel zich over de aarde en in de doorzichtige lucht schenen de geraamten der van hun loof beroofde boomen bijna zwart, en kreeg het schrale groen van struiken en heggen op den grond eene zonderlinge vale tint. Zij lieten hun paarden stappen.

Freule von Schiffranck bereed een prachtig zwart paard. De huid van het dier glom als de zijde van een pas opgestreken heerenhoed. Het zette de fijne beenen zoo sierlijk neder alsof het danste. Het fijngevormde hoofd met de groote, zachte oogen zou een diersenschilder in verrukking gebracht hebben ; maar het zenuwachtige trillen der neusgaten en een eigenaardig rukken met het hoofd verried aan den kenner tevens de lastige geaardheid van het dier. De smalle hand der freule, die schijnbaar los en spelend den teugel hield, moest kracht bezitten om het raspaard hare overmacht te doen gevoelen.

— Wat is het de laatste dagen koud geworden, zegde de freule ; het is opeens najaar. Die stemming bevalt mij wel ; die vale tinten, het gele zonlicht die heldere lucht, ja, zelfs den reuk der half vergane bladeren vind ik aangenaam.

— Ik niet, antwoordde Inge droog ; ik heb een hekel aan alle overgangstijdsperken. Ik ben voor alles wat duidelijk en beslist is.

— Och kom ! Houdt ge dan ook niet van de heerlijke, veelbezongen lente ?

— O jawel. Dat is een jaargetijde op zichzelf. In de lente is sap en kracht, leven, beweging, zelfstandigheid. De naherfst heeft daarentegen zoo iets halfs, zoo iets werkelijk onbepaalds.

(Wordt voortgezet.)